

נולד בירושלים ב-1943. קיבל תואר ראשון ושני באוניברסיטה העברית בירושלים, ושירת בצה"ל כפיסיקאי. קיבל תואר שלישי מאוניברסיטת תל אביב, בהנחיית יובל נאמן, והשתלם באוניברסיטת קורנל, עם מייקל פישר. בשנים 1975-2006 כיהן באוניברסיטת תל אביב, שם היה מופקד על הקתדרה לפיסיקה סטטיסטית. בשנים 2003-2013 היה גם פרופסור לפיסיקה באוניברסיטת בן-גוריון בנגב. היום הוא פרופסור אמריטוס בשתי האוניברסיטאות. בין היתר היה פרופסור אורח באוניברסיטאות הרווארד, MIT, קליפורניה, קולומביה הבריטית וטוקיו, וחוקר אורח במעבדות IBM. במשך שנים היה גם פרופסור עמית באוניברסיטת אוסלו.

רשימת פרסומיו של אהרוני מופיעה [בקישור זה](#). נכון למרץ 2026 היא כוללת 476 מאמרים, 9 ספרים ועוד. הרשימה כוללת גם הפניות להרצאות נבחרות. הציטוטים של אלה מופיעים [בקישור זה](#). נכון למרץ 2026, מופיעים שם יותר מ-54,000 ציטוטים, עם h=91.

מחקריו של אהרוני עוסקים בפיסיקה של החומר המעובה. בין היתר הוא תרם להבנת ההתנהגות הקריטית של חומרים ליד מעברי הפאזה שלהם, להבנת הגיאומטריה הפרקטאלית של מערכות אקראיות (נתכים, תווך נקבובי), ולהבנת חומרים מגנטיים שונים. ספרו (עם שטאופר) על פרקולציה תורגם לשפות אחדות ומצוטט כ-20,000 פעמים. לעבודותיו על מערכות קוונטיות קטנות (בתחום המזוסקופי) יש פוטנציאל לשימושים בננו-טכנולוגיה, בספינטרוניקה ובחישוב קוונטי. ספרו (עם אורה אנטין-וולמן) על הפיסיקה של המצב המוצק, בהוצאת האוניברסיטה הפתוחה, תרגם גם הוא לאנגלית וליפנית. הספרים משמשים דוגמאות להצלחותיו ארוכות השנים בהוראה.

אהרוני זכה בפרסי רוטשילד, וייצמן ולנדאו בארץ, בפרס ראנדרס בנורווגיה ובפרס הומבולדט בגרמניה. הוא חבר בשתי האקדמיות למדעים בנורווגיה (אוסלו וטרונדהיים) ובאקדמיה האירופאית בפיזיקה. כמו כן הוא עמית זר של האקדמיה האמריקאית לאומנויות ולמדעים, של החברה האמריקאית לפיסיקה ושל המכון הבריטי לפיסיקה. מ-2012 הוא גם חבר באקדמיה הלאומית הישראלית למדעים. אהרוני הדריך עשרות תלמידי מחקר, שמחזיקים היום בעמדות מובילות באקדמיה בישראל ובעולם. מאז 2006 הוא זכה ארבע פעמים בהוקרה כמורה מצטיין באוניברסיטת בן גוריון. הוא פעיל גם בוועדות בינלאומיות חשובות; בין היתר היה היו"ר של הוועדה הבינלאומית לפיסיקה סטטיסטית.

פירוט נוסף [באתר זה](#).